

telsen til at udrede, eller som den tror, at det er rigtigt at udrede. Man kunde altsaa meget godt sætte dem paa denne Konto, hvor de fik Plads paa Grund af den hæderlige Stilling, som de indtage som Kunstnere. De fik Belpbet, uden at man forandrede Kontoens Betydning, som man tidligere har bestemt denne. Ogsaa i dette Punkt have den ærede Ordsfører og hans Venner brudt det gamle Princip og brudt det, uagtet den høitærede Ministers Ønske efter vor Mening var rigtigt. Om det nu alene var dette, at vi vare enige i det Ønske, som den høitærede Minister havde — vi ville jo ikke have Noget imod, hvad jeg sagde, da jeg første Gang talte, at blive ved Ministerens Forslag at tage dem paa de faste Understøttelser — som har bedøjet den ærede Ordsfører til at faae dem bort fra denne Plads, som vi Alle kunde have været enige om, og faae dem ind paa den særlige, ved jeg ikke, men anden Grund opdager jeg ikke. Naar, de skulle have Lov til at beholde dem der, thi Mindretallet kan ikke føre sin Villie igjennem. Men vi have Ret til at forbeholde os at overveie, hvorvidt vi til 3die Behandling ville stille Forslag om at flytte dem fra denne Konto ned til den, som den høitærede Minister oprindeligt har tiltænkt dem. Vare de blevne stillede der, havde disse hæderlige Mænd, om hvem jeg ikke ønsker at sige Andet end Godt, været fri for Omtale her i Thinget. Vi kunde Alle have været enige om det, Ministeren, Mindretallet og Flertallet, men det ærede Flertal vilde det ikke, uagtet den ærede Ordsfører har villet have det saaledes, at vi skulle undgaa den personlige Omtale. Han vidste dog, at vi ikke vilde blive fri for den personlige Omtale, naar vi ikke toge Forslaget saaledes, som den høitærede Minister havde stillet det. Desuagtet kommer han og siger, at han vilde have det saaledes, at vi skulle være fri for den personlige Omtale. Svad nu Professor Berggren angaar, vil jeg sige, at de, der dengang vare tilstede i Udvalget og i Thinget, vide, at det ganske vist udtaltes, at, hvis Professor Berggren ikke havde staaet blandt de Ældre paa den sidste Understøttelse i meget lang Tid, kunde der have været Tvivl om, at hans Plads burde være paa Kontoen: Livsvarige Hædersgaver; men man fandt det ved Oprettelsen af denne Konto meget upassende ikke at lade ham beholde den fremragende Plads. Noget Exempel herfra kan det ærede Medlem altsaa ikke hente, og forøvrigt paastaar jeg, at der er ingen Sammenligning mellem den Betydning, Berggren har haft og efterhaanden vil faae, jo mere hans Folkemelodier blive bekjendte, og den, disse iøvrigt hæderlige Kunstnere have haft. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Nr. 61, livsvarig eller ekstraordinær Understøttelse til Jørgensen og Thorsøe, skal jeg ikke føre Debatten videre; jeg tror, at, hvad der er udtalt ogsaa fra det ærede Medlem for Langeland (Brandes), noksom viser, at

der ligger al fornøden Beløille mod disse to Mænd i vort Forslag. — Det glædede mig at høre det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valgtreds (Stenbet) omtale Forslaget under Nr. 62. Jeg er enig i det Væsentlige af, hvad han har sagt om Skolelærerlitteraturen; særlig glædede det mig, at han paa en saa smuk Maade omtalte og med Nette omtalte en Ungdomsven af mig men det er en Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem tror, at det Ønske er noget nyt. Jeg kan vise det ærede Medlem tilbage til Betænkninger og Udtalelser i en lang Række af Aar, hvor det samme Ønske er gaaet igjen. Det ærede Medlem maa ikke tro, at vi ere sprungne op med at faae Ewald Tang Christensen, Thyregod og Knud Stytte eller Jakob Nielsen — jeg veed ikke, hvad Navn der staaar — op paa disse Konti; det er først sket efter mange Samtaler med Ministeren og Forhandlinger her i Thinget. Det er altsaa anerkjendt, at det ikke er noget nyt Spørgsmaal; men det ærede Medlem maa ikke tro, at fordi de have en eller anden Kapellan, de ville give Tillæg, — nei, om Forladelse, Digter, som de ville have hjulpet lidt mere, at de saa kunne springe op til at forrykke den sædvanlige Tradition med Hensyn til Bevillingerne paa de enkelte Konti, springe op her som det ærede Medlem og sige: Strax op med 25 pCt., thi det giver os en fuldstændig Mangel paa Sikkerhed i Behandlingen af disse Spørgsmaal. Det ærede Medlem maa se, at det, der er bevilget isorveien, kan den enkelte Minister anvende efter sit Skjøn til sine Nærmeste og sige: Der er ingen Ting til alle de Andre, ville I give Mere, maa I bevilge, jeg har ingen Penge. (En Stemme: Det er ubilligt!) Det ærede Medlem har Ret i, at de kunne være lige saa berettigede som de andre; men lad os undersøge Bevillingerne aarlig, og bliver der Noget ubillig tilfødsat, kunne vi jo nedsette Bevillingen af Mangel paa Tillid til en saadan Anvendelse. Saaledes gaa Bevillingsmyndighederne i Reglen frem, men vil man tage Enkelte og anvende den Maalestok, som det ærede Medlem nævnte, bliver der ingen Grændse for den Myndighed, en modstaaende Minister med et andet Syn paa Sagen kan øge paa Bevillingsmyndigheden. Naar han et Aar har søiet et enkelt Medlem specielt, saa siger han, uagtet han godt kunde vedblive at gjøre det med de 20,000 Kr. næste Aar: Nu har jeg Brug for dem til Andre, nu maa I høre op, hvis specielle Ønsker skulle tilfredsstilles. Det gjælder ikke alene paa den enkelte Konto, men paa mange, den Erfaring have vi. Hvis nu det ærede Medlem stemte med os angaaende Forslag Nr. 62, saa kunde vi jo maaste mellem anden og tredje Behandling forhandle om, om der var bestemte Formaal, vi ønskede, og som kunde naas ved Forhøielser, som Alle billigede, da falder det ganske ind under vor Smag at give det. Den ærede Ordsfører kom til at om-